

lizację budownictwa gospodarczego i mieszkaniowego oraz usługowego na obszarach wsi poza terenami wyznaczonymi na ten cel (Monitor Polski Nr 51, poz. 225) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budownictwo mieszkaniowe i budownictwo gospodarcze jest uzupełnieniem zabudowy w istniejących już zagrodach wiejskich”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgody, o której mowa w ust. 1, można odmówić, jeżeli realizacja budownictwa sprzeciwiałaby się przepisom szczególnym lub byłaby sprzeczna z interesem publicznym. Zgody na budownictwo uzupełniające, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, można ponadto odmówić w przypadku, gdy:

- 1) istniejąca zabudowa zagrody wiejskiej ogranicza się jedynie do stodoły bądź innych budynków o charakterze prowizorycznym;
- 2) stan techniczny budynków istniejących nie gwarantuje możliwości ich użytkowania w ciągu co najmniej lat 15;
- 3) zamierzona realizacja uzupełniającego budynku mieszkalnego nie jest związana z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

277

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 9 lipca 1962 r.

w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu za rok 1961.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla celów obliczenia premii dla posiadaczy skarbowych bonów inwestycyjnych ustala się koszt zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu w cenach detalicznych z dnia 1 grudnia 1961 r. w wysokości 141.732 zł.

2. Koszt zestawu materiałów ustalony na podstawie załącznika kalkulacji zawartych w załączniku do uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania

kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5) z uwzględnieniem cen z dnia 1 grudnia 1961 r. wynosi dla materiałów:

budowlanych	124 473 zł,
wodociągowo-kanalizacyjnych	14 211 zł,
elektrycznych	3 048 zł
	<hr/>
	Razem: 141.732 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

278

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 30 czerwca 1962 r.

w sprawie recepcji cudzoziemców w hotelach.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie normuje zasady recepcji cudzoziemców w hotelach i pensjonatach „Orbis”, hotelach komunalnych, domach turysty, domach wycieczkowych, schroniskach turystycznych, ośrodkach campingowych oraz innych zakładach wynajmujących dziennie lokale — zwanych dalej „hotelami”.

§ 2. 1. W celu usprawnienia usług hotelowych świadczonych cudzoziemcom tworzy się centralne recepcje hotelowe, zwane dalej „centralnymi recepcjami”:

- 1) we wszystkich miastach wojewódzkich, zwanych dalej „miastami”,
 - 2) w niektórych miejscowościach uzdrowiskowych i turystyczno-wypoczynkowych, zwanych dalej „miejscowościami”.
2. Zadania centralnych recepcji określa instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zadania centralnych recepcji powierza się:

- 1) w miastach i miejscowościach, w których znajdują się hotele „Orbis” — tym hotelom,
- 2) w miastach i miejscowościach, w których nie ma hoteli „Orbis” — hotelom wyznaczonym przez prezydium właściwych rad narodowych,
- 3) w m. st. Warszawie — hotelowi „Orbis” — „Grand”.

§ 4. 1. Miejscowości, w których powinny działać centralne recepcje, określa dyrektor Polskiego Biura Podróży „Orbis” w porozumieniu z organami kultury fizycznej i turystyki prezydii właściwych wojewódzkich rad narodowych, a ponadto w porozumieniu z organami do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej tych prezydii — w odniesieniu do miejscowości, w których znajdują się hotele komunalne.

2. Hotele objęte centralną recepcją wyznaczane są na wniosek dyrektora Polskiego Biura Podróży „Orbis”:

- 1) w miastach wyłączonych z województw — przez prezydium rad narodowych tych miast;
- 2) w pozostałych miastach oraz miejscowościach — przez prezydium właściwych powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych.

3. Centralne recepcje powinny obejmować hotele różnych kategorii.

§ 5. 1. W miastach i miejscowościach, w których zostały utworzone centralne recepcje, usługi hotelowe świadczone są cudzoziemcom w hotelach objętych centralną recepcją.

2. W miastach i miejscowościach, o których mowa w ust. 1, hotele nie objęte centralną recepcją:

- 1) zobowiązane są w razie zgłoszenia się cudzoziemca udzielić mu informacji o istnieniu centralnej recepcji i uzgodnić z centralną recepcją, do którego hotelu należy skierować cudzoziemca,

2) mogą przyjmować cudzoziemców na zlecenie:

- a) centralnej recepcji,
- b) swej jednostki nadrzędnej,
- c) Polskiego Biura Podróży „Orbis” lub jednego z krajowych biur turystycznych.

§ 6. 1. W miejscowościach, w których nie zostały utworzone centralne recepcje, hotele przyjmując cudzoziemców zobowiązane są do odpowiedniego stosowania przepisów §§ 2, 3, 8, 10, 11, 12, 13 i 16 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 nie obowiązuje w miejscowościach, w których nie ma placówek wymiany zagranicznych środków płatniczych.

§ 7. Przepisy zarządzenia mają odpowiednie zastosowanie do świadczenia cudzoziemcom usług noclegowych w pokojach gościnnych wynajmowanych przez osoby fizyczne.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 171 Ministra Komunikacji z dnia 21 lipca 1959 r. w sprawie zorganizowania centralnych recepcji hotelowych dla cudzoziemców wraz z późniejszymi zmianami.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: w z. M. Jekiel

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 30 czerwca 1962 r. (poz. 278).

INSTRUKCJA W SPRAWIE RECEPCJI CUDZOZIEMCÓW W HOTELACH

§ 1. Zadaniem centralnej recepcji jest ułatwianie cudzoziemcom przybywającym indywidualnie do Polski korzystania z usług hotelowych. Zapewnienie miejsc hotelowych cudzoziemcom przybywającym grupowo (powyżej 15 osób) powinno być dokonywane przez Polskie Biuro Podróży „Orbis” oraz krajowe biura turystyczne w drodze zawierania odpowiednich umów z zainteresowanymi hotelami.

§ 2. W celu uzyskania miejsca w hotelu zgłaszający się cudzoziemiec powinien przedstawić dowód, na którego podstawie można stwierdzić, że posiadana przez niego waluta polska (w wysokości wystarczającej na pokrycie należności za cały okres zgłoszonego pobytu w hotelu) pochodzi:

- 1) ze sprzedaży zagranicznych środków płatniczych (walut i dewiz);
- 2) z wymiany voucherów zagranicznych biur podróży;
- 3) z wymiany czeków turystycznych „Orbis”;
- 4) z inkasa należności od jednostek administracji państwowej, organizacji politycznych i społecznych lub jednostek gospodarki uspołecznionej;
- 5) z rachunków specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych w Narodowym Banku Polskim;
- 6) z rachunków wolnych specjalnych prowadzonych przez Bank Handlowy, oznaczonych numerami konta 13-141-2 lub 13-136-2;
- 7) z realizacji czeków Banku Handlowego, oznaczonych literami WB, które dotyczą kont zasilańców wpływami z krajów kapitalistycznych.

§ 3. Wymaganie określone w § 2 nie obowiązuje:

- 1) w razie przedłużenia pobytu cudzoziemca w Polsce przez naczelny (centralny) organ administracji państwowej lub naczelne władze organizacji politycznych bądź społecznych;
- 2) w stosunku do szefów przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych w Polsce, członków cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych; charakter urzędowy tych osób należy stwierdzić na podstawie specjalnych legitymacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub paszportów opatrzonych polską wizą dyplomatyczną bądź służbową;
- 3) w stosunku do obywateli Albanii, Bulgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowacji, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Mongolii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Rumunii, Węgier, Demokratycznej Republiki Wietnamu oraz Związku Radzieckiego.

§ 4. Centralna recepcja oferuje cudzoziemcowi pokój w jednym z hoteli objętych centralną recepcją, starając się uwzględnić konkretne życzenia cudzoziemca dotyczące miejsca hotelowego.

§ 5. Jeżeli hotele objęte centralną recepcją nie dysponują wolnymi miejscami, centralna recepcja powinna porozumieć się z innymi hotelami oraz w miarę możliwości skierować cudzoziemca do jednego z tych hoteli. Hotel nie objęty centralną recepcją, który przyjął na jej zlecenie cudzoziem-

ca, obowiązany jest odpowiednio stosować przepisy instrukcji.

§ 6. Hotele objęte centralną recepcją mogą bezpośrednio przyjmować cudzoziemców, powiadamiając równocześnie o tym centralną recepcję. W powiadomieniu należy podać numer przydzielonego pokoju i czas, na jaki go wynajęto. W tym wypadku hotel przyjmujący cudzoziemca zobowiązany jest do przestrzegania wszystkich przepisów instrukcji, które dotyczą centralnych recepcji.

§ 7. W skierowaniu na pobyt w hotelu centralna recepcja wpisuje datę, numer oraz nazwę organu wystawiającego dowód, na którego podstawie stwierdzono posiadanie przez cudzoziemca waluty polskiej pochodzącej z wymiany (§ 2). Skierowanie powinno być wystawione w dwóch egzemplarzach. Oryginał należy doreczyć cudzoziemcowi w celu złożenia go w recepcji hotelu, do którego został skierowany. Kopia powinna być przechowywana w aktach centralnej recepcji.

§ 8. W razie przedstawienia przez cudzoziemca pisemnego imiennego zamówienia na pobyt w hotelu, wystawionego przez organ administracji państwowej, organizację polityczną lub społeczną bądź jednostkę gospodarki społecznej, w którym dana instytucja zobowiązuje się do opłacania należności za pobyt cudzoziemca w hotelu, centralna recepcja powinna wystawić cudzoziemcowi skierowanie na pobyt w hotelu, odnotowując jedynie numer oraz datę wystawienia zamówienia przez instytucję. Oryginał skierowania z zamówieniem otrzymuje cudzoziemiec w celu złożenia tych dokumentów w recepcji hotelu, do którego został skierowany. Zamówienia instytucji, po ich zrealizowaniu, powinny być dołączone do kopii rachunku hotelowego i stanowią dokument księgowy dla hotelu.

§ 9. Centralna recepcja nie pobiera opłat za usługi świadczone cudzoziemcom w hotelach nie będących siedzibą centralnej recepcji. Opłaty te pobierane są przez hotele, w których zamieszkuje cudzoziemiec.

§ 10. Na kwitach wymiany walut lub zaświadczeniach, wystawionych cudzoziemcowi przez instytucje dokonujące wypłaty waluty polskiej (§ 2), recepcja hotelu obowiązana jest odnotować wysokość rachunku hotelowego oraz wykazać kwotę pozostałą do wykorzystania. Adnotacje powinny zawierać datę ich dokonania oraz podpis recepcjonisty i pieczęć hotelu.

§ 11. Recepcja hotelu, w którym zamieszkuje cudzoziemiec, zobowiązana jest do prowadzenia dokładnych zapisów

w „książce rejestrującej źródło pochodzenia waluty polskiej, posiadanej przez cudzoziemców”. Numer kolejny zapisu w książce powinien być przeniesiony do dziennika hotelowego lub do dziennika raportu ruchu i umieszczony przy nazwisku cudzoziemca. W hotelach posiadających maszyny recepcyjne numer kolejny zapisu należy umieszczać na kopii rachunku pozostającej w hotelu.

§ 12. Jeżeli cudzoziemiec zgłaszający się w centralnej recepcji nie mógł uprzednio dokonać wymiany waluty obcej (§ 2) i nie przedstawił dowodu wymiany, centralna recepcja może wydać cudzoziemcowi skierowanie na pobyt w hotelu jedynie na okres jednej doby. Wystawienie skierowania na dalszy okres pobytu w hotelu przez centralną recepcję lub przedłużenie pobytu bezpośrednio przez recepcję hotelową może nastąpić dopiero po przedstawieniu przez cudzoziemca dowodu stwierdzającego źródło pochodzenia waluty polskiej.

§ 13. Dla zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców centralna recepcja obowiązana jest utrzymywać stały kontakt z recepcjami innych hoteli miejscowych posiadających pokoje, które mogą być wykorzystane dla recepcji cudzoziemców.

§ 14. Centralne recepcje dysponują pokojami w hotelach objętych centralną recepcją w ilości nie przekraczającej 5% ogólnej liczby miejsc w każdym z tych hoteli. Pozostawienie do dyspozycji centralnej recepcji większej ilości miejsc może nastąpić za zgodą właściwej jednostki nadrzędnej. Centralne recepcje dysponują pokojami w hotelach do godziny 16 w dniu zakwaterowania. Po tym terminie poszczególne hotele dysponują samodzielnie posiadanymi pokojami, o ile uprzednio nie zostały one zarezerwowane przez centralną recepcję.

§ 15. W pensjonatach „Orbis” opłatą w walucie polskiej, pochodzącej ze źródeł określonych w § 2, objęte są wszystkie usługi świadczone cudzoziemcom (łącznie z wyżywieniem). Przedsiębiorstwa ośrodków wypoczynkowych „Orbis” mogą bezpośrednio przyjmować cudzoziemców, przestrzegając przepisów niniejszej instrukcji.

§ 16. W celu sprawnego i szybkiego informowania cudzoziemców o miejscu i sposobie wymiany zagranicznych środków płatniczych na walutę polską, w hotelach objętych centralnymi recepcjami powinny być wywieszane odpowiednie informacje w trzech językach (angielskim, francuskim i niemieckim) z podaniem adresów najbliższych placówek dokonujących wymiany. Niezależnie od powyższego pracownicy obsługujący cudzoziemców obowiązani są udzielać wszelkich dodatkowych informacji w tym zakresie.

279

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 31 maja 1962 r.

w sprawie wymagań eksportowych dla artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych na eksport.

W związku z przepisami uchwały nr 391 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie charakterystyki technicznej artykułów przeznaczonych na eksport zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę produkcji artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych na eksport powinny stanowić Polskie Normy, normy branżowe, normy resortowe ustanowione na podstawie dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. z 1953 r. Nr 15,

poz. 61 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) z ewentualnie przewidzianą w nich odrębną klasą jakościową, załączniki eksportowe do tych norm lub dane techniczne stanowiące charakterystykę techniczną, o której mowa w § 1 uchwały nr 391 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie charakterystyki technicznej artykułów przeznaczonych na eksport, opracowane w formie wymagań eksportowych.

2. Jeżeli dany artykuł produkowany jest przez jeden lub kilka zakładów produkcyjnych, a jego znaczenie dla ryn-